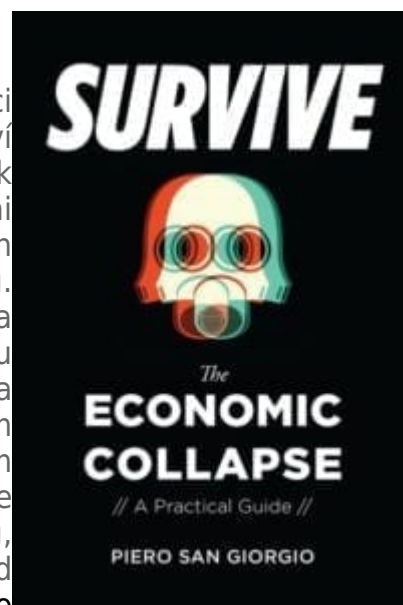

Autor: Nathan Leonard

Už odedávna lidé vytvářeli a vyprávěli příběhy o budoucím konci světa. Ke každému mýtu stvoření existuje odpovídající proroctví apokalypsy. Ani dnešní společnost se neubrání jak strachu, tak vzrušení navozených představami o konci naší civilizace. Velmi populární žánr zombie apokalypsy (ve formě filmů či televizních seriálů) symbolizuje možnost masivních občanských nepokojů. Celosvětové klimatické změny vyvolaly mohutný alarmismus a politický aktivismus. Řada lidí je znepokojena nestabilitou ekonomického systému, způsobenou mechanismem tvorby a distribuce peněz. Navzdory veškerým uvedeným obavám pokračuje většina z nás v každodenním životě s nevyřčeným předpokladem věčného trvání současného stavu. Někde v koutku mysli snad považujeme katastrofu za nevyhnutelnou, ale jistě v nějaké nekonečně vzdálené budoucnosti – a i pokud ne, co bychom s tím asi tak mohli udělat? Švýcarský autor Piero San Giorgio to pokládá za velice nezodpovědný přístup k velmi reálné možnosti rozvratu, z něhož se naše společnost nikdy nevzpamatuje. Ve své knize „Survive the Economic Collapse: A Practical Guide“ (Přežij ekonomický kolaps: Praktická příručka) detailně popisuje, proč je kolaps velmi pravděpodobný a vysvětluje, jak se na něj připravit.

Přežij ekonomický kolaps

Po letech působení v mezinárodním obchodě došel Giorgio k závěru, že současný systém je odsouzen k záhubě a proto zasvětil svůj život přípravě své i ostatních na tuto budoucnost. Tato kniha, původně vydaná ve francouzštině v roce 2011 a vloni přeložená do angličtiny s menšími doplňky, je jedním z plodů tohoto úsilí. Kniha je rozdělena do čtyř částí – první snáší důkazy pravděpodobného blízkého příchodu kolapsu, druhá se zabývá možnými scénáři jeho průběhu a třetí a čtvrtá část načrtávají kroky, jež je nezbytně nutné podniknout k možnému přežití. Giorgiova kniha je jedinečná tím, že nezůstává u pouhé logistiky a mechanismů přežití, ale namísto toho útočí na kořen problému a snaží se nacházet radikální řešení vedoucí k většímu souladu našeho způsobu života s přírodním světem a řádem.

„Přežij...“ vysvětluje, že současný svět směřuje k pádu, protože jeho ekonomický systém je založen na potřebě trvalého růstu, zatímco svět, v němž žijeme, nabízí omezené množství zdrojů. Každým rokem dochází k hlubšímu plýtvání těchto zdrojů, zatímco poptávka po nich roste, jak se stále více částí světa modernizuje a světová populace roste exponenciálním tempem. Tento neudržitelný vývoj je poháněn finančním systémem založeným na zbankrotované iluzi bohatství. Zároveň dochází k rozvolnění kulturních vazeb a lidé dávají přednost povrchním kontaktům typu sociálních sítí před smysluplnými a hlubokými mezilidskými vazbami. Dopad kolapsu bude ještě drtivější následkem vytracení se vzájemné důvěry ve společnosti.

Giorgio se probírá některými fiktivními scénáři kolapsu různé závažnosti od předpokladu záchranu civilizace v jisté formě a rozsahu prostřednictvím lidské vynalézavosti či pomocí tvrdých lekcí zaplacených smrtí miliard až po scénář naprostého zániku civilizace prostřednictvím nekontrolovatelné devastace typu nárazu komety do Země. Ve všech případech však nějakí lidé přežijí – a nejlepší šanci mají ti připravení. Pokud tuto kapitolu budete číst před spaním, dost možná se probudíte zbrocený potem – a přesto jsou úvahy vedené tímto směrem zajímavou – a pokud se do jisté míry umíme oprostít od hrůznosti scénářů – i zábavnou kratochvílí. Pobavení ale není důležité, důležité je, jak bychom uměli reagovat. Řada z faktorů jakékoliv budoucí krize je plně mimo kontrolu jednotlivce, zodpovědný člověk si přesto může zachovat jistou míru vlády nad svým budoucím osudem.

Jako strategii pro přežití doporučuje Giorgio vytvoření tzv. „udržitelné autonomní zóny“ jejíž příprava na kolaps obnáší splnění sedmi základních bodů. Těmi jsou: voda, jídlo, hygiena a zdraví, energie, informace, obrana a společenské vazby. Každý z bodů je rozveden v samostatné kapitole, ale i tak jsou v knize nastíněny jen nezbytný výzkum a investice nutné pro ty, kteří se udržitelnou autonomní základnu rozhodnou vybudovat. Giorgio také zdůrazňuje nutnost zajistit kromě přečkání úvodního šoku spojeného s kolapsem i dlouhodobou udržitelnost. Nestačí například zásobovat se vodou a potravinami – je třeba se též naučit se pěstovat rostliny a chovat zvířata či shromažďovat vodu. Množství práce, již je třeba vykonat, aby se z průměrného člověka stal člověk připravený, je ohromující a skličující – jak poslední z bodů ovšem dává velmi jasně najevo, jde o úkol pro společenství. Rozdělit úkoly mezi rodinu a přátele je klíčové.

Po přečtení knihy „Přežij ekonomický kolaps“ vám bude jasné, že společnost směřuje do záhuby. Máte dvě možnosti: změnit svoje chování a pokusit se najít řešení nebo zůstat součástí problému. Ti, kdo zůstanou součástí problému budou vyhlazeni, nepřežijí – je to až brutálně prosté. Stát se součástí řešení je obtížnější. Vyžaduje to úplnou změnu vědomí i směřování života. Většina selže a zahyne, někteří však přežijí a jejich příběhy se stanou legendami předávanými našimi potomky jejich dětem. Ve druhém mýtu o stvoření budou moudří v roli bohů. Stanete se mýtickým hrdinou? Stanete se bohem?

Recenze Nathana Leonarda: **“Survive the Economic Collapse: A Practical Guide”** by Piero San Giorgio vyšla na stránkách [Heathen Harvest](#).